

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 10Er/936/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414216127
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Hatala
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2014:4414216127.2

Uznesenie

Okresný súd Nové Zámky vo veci exekúcie oprávneného: J. C., nar.XX.X.XXXX, bytom M.- K. B., T. XXXX/XX, právne zastúpený: JUDr. Ervin Erdélyi, advokát, AK Nové Zámky, P. Blahu 7/A proti povinnému: P. K., nar. X.X.XXXX, bytom R.- V. B. XXX o zaplatenie 5 416,66 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na odklad exekúcie z a m i e t a.

Súd námietky povinného proti exekúcii z a m i e t a.

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

odôvodnenie:

Oprávnený sa svojím návrhom domáhal voči povinnému vykonania exekúcie na peňažné plnenie vo výške 5416,66 € s príslušenstvom, keď poukazoval na vykonateľný rozsudok tunajšieho súdu 13C/219/2016-352 zo dňa 10.1.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre 6Co/119/2014-458 zo dňa 21.5.2014.

Poverením tunajšieho súdu 10Er/936/2014-18 zo dňa 26.8.2014 bol poverený vykonaním exekúcie súdny exekútor Mgr. Tomáš Mamrák, Exekútorský úrad so sídlom Nitra, Cabajská 4 (ďalej len exekútor).

Dňa 4.11.2014 bolo povinnému doručené upovedomenie o začatí exekúcie EX 43/2014-8 zo dňa 28.10.2014.

Dňa 21.11.2014 (na poštu podané 18.11.2014) boli exekútorovi doručené námietky povinného proti exekúcii, v ktorých uviedol, že na poštu Sereď podal dňa 25.7.2014 dovolanie voči vyššie uvedeným rozsudkom. Obsahom dovolania taktiež mal byť i návrh na odklad vykonateľnosti exekučných titulov. Preto je názoru, že súd nemal vydať poverenie na vykonanie exekúcie, keďže o daných podaniach mal vedieť. Uvedené deklaroval kópiou dovolania.

Súčasťou podania bol i návrh na odklad exekúcie, ktorý povinný dôvodil jednak predpokladom zastavenia konania a jednak tým, že je v zlej finančnej situácii, keďže je dôchodca a neodkladná exekúcia, by pre povinného mala nepriaznivé následky.

Prípisom doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.11.2014 oprávnený zaslal vyjadrenie k námietkam a žiadal ich zamietnuť. Odôvodňoval to tým, že jediné čo namieta povinný v námietkach je tá skutočnosť, že podal návrh na odklad vykonateľnosti pričom však nie je známe rozhodnutie dovolacieho súdu a podľa neho sa jedná iba o ďalšie prieťahy v exekúcii spôsobované povinnou, tak obdobne ako to bolo v základnom konaní.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po

vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti alebo ak sú tu iné dôvody pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právnymi nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne.

Podľa § 56 ods.1 Exekučného poriadku (ExP) na návrh povinného môže súd (§ 45) povoliť odklad exekúcie, ak sa povinný bez svojej viny ocitol prechodne v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky a oprávnený by nebol odkladom exekúcie vážne poškodený. Odklad exekúcie môže súd povoliť iba na návrh povinného, ktorý je fyzickou osobou..

Podľa § 56 ods.2 ExP aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§57).

Povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 1 Exekučného poriadku, teda z tzv. sociálneho dôvodu, prichádza do úvahy iba v prípade, ak sú súčasne splnené tieto podmienky:

1. povinný je fyzickou osobou,
2. povinný o odklad exekúcie požiadal,
3. povinný sa bez svojej viny ocitol v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky,
4. povinný sa ocitol v takomto postavení iba prechodne,
5. oprávnený by nebol odkladom exekúcie vážne poškodený.

Podmienku uvedenú v bode 3, teda pojem „zvlášť nepriaznivých následkov“, treba vykladať tak, že o tento prípad pôjde iba vtedy, ak následky neodkladného výkonu exekúcie spočívajú v ohrození základných životných istôt. Podmienku uvedenú v bode 4 treba vykladať zasa tak, že ide o dôvod, ktorý je iba prechodný, teda nie je dlhodobý alebo trvalý. To znamená, že ide o dôvod, v súvislosti s ktorým možno opodstatnene očakávať, že časom odpadne a v exekúcii bude možné pokračovať. Preto trvalý stav takéhoto sociálneho postavenia povinného vylučuje možnosť z tohto dôvodu povoliť na jeho návrh odklad exekúcie.

Súd odklad exekúcie povolí, ak je stav nepriaznivosti len dočasný, to znamená, že je možné očakávať zlepšenie tohto stavu pro futuro (napr. choroba, dočasná strata zamestnania). Túto nepriaznivú životnú či zdravotnú situáciu si však povinný nesmel zaviniť sám, napr. svojvoľnou stratou zamestnania a pod. Dočasná nepriaznivost' situácie povinného sa teda prejavuje v tom, že povinný sa prechodne ocitol , to znamená po určité časové obdobie v takej zložitej životnej či sociálnej situácii, že by neodkladný výkon exekúcie mohol poškodiť jeho alebo jeho členov rodiny. Zvlášť nepriaznivé následky pre povinného alebo pre jeho rodinu sa môžu prejavovať napr. v tom, že povinný v dôsledku živelnej pohromy, ktorá mu zničila príbytok, musí akútne investovať do opravy a neodkladná exekúcia by mala pre neho a členov jeho rodiny zvlášť nepriaznivý následok v tom, že by sa jeho sociálny status výrazne znížil.

Absolútne nevyhnutnou podmienkou v tomto prípade však je, že aj keby predchádzajúce predpoklady boli naplnené, súd je povinný skúmať predovšetkým tú skutočnosť, aby odkladom exekúcie nebol oprávnený vážne poškodený. Oprávnený by bol vážne poškodený odkladom exekúcie v tých prípadoch, ak by sa výrazne zhoršila či zanikla vymožitelnosť jeho judikovaného nároku.

V konaní o povolenie odkladu exekúcie ťaží povinného nielen bremeno tvrdenia, pokiaľ ide o naplnenie podmienok povolenia odkladu exekúcie, ale i dôkazné bremeno, pokiaľ ide o preukázanie ich naplnenia. Toto dôkazné bremeno unesie povinný iba v prípade, ak splnenie podmienok na odklad exekúcie vyplýva z obsahu exekučného spisu alebo dôkazov, ktoré exekučnému súdu predloží alebo ktoré označí.

Podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

Povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku predpokladá preukázanie povinným takých okolností, z ktorých vyplýva, že možno dôvodne očakávať zastavenie exekúcie v dôsledku splnenia podmienok stanovených na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku. Pred povolením odkladu exekúcie z tohto dôvodu by malo byť teda dostatočne osvedčené, že sa

začalo konanie alebo iný právny postup, ktorého výsledkom môže byť právna skutočnosť spôsobujúca zastavenie exekúcie podľa § 57 Exekučného poriadku. Takouto skutočnosťou je vždy rozhodnutie súdu o odklade vykonateľnosti exekučného titulu, ktoré môže byť vydané aj v konaní o obnove konania (§ 233 OSP), resp. situácia, s ktorou odklad vykonateľnosti spája právo, napr. povolenie obnovy konania (§ 234 ods. 3 OSP). Takouto skutočnosťou však automaticky nie je akékoľvek súdne konanie začaté povinným, ktorým spochybňuje platnosť alebo účinky exekučného titulu.

Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do majetkových práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť pohľadávku oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnila. Námietky sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Z toho je zrejmé, že námietky nie sú opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie štátneho orgánu (exekučný titul). Je to procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať začiatok incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie. Smeruje proti exekúcii, nie proti exekučnému titulu, proti upovedomeniu o začatí exekúcie, prípadne povereniu na vykonanie exekúcie. Pri vznesení námietok sa uplatňuje koncentračná zásada. Námietky musia byť predovšetkým odôvodnené, pričom na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Predmetom námietok môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva. Ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. Procesné skutočnosti sú okolnosti, ktorých základ spočíva v nedostatku procesných podmienok. Neodstrániteľný nedostatok v procesných podmienkach exekučného konania môže viesť k úspešnému podaniu námietok a k zastaveniu exekúcie pre neprípustnosť.

Vyššie citovaný § 50 ods. 1 Exekučného poriadku kategoricky ustanovuje, že povinný môže vzniesť proti exekúcii námietky vtedy, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jej vymáhateľnosti alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Predmetom námietok môžu byť teda skutočnosti procesného i hmotného práva, ktorých spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29. marca 2011, sp. zn. 5 Cdo 291/2010).

Hmotnoprávne skutočnosti možno rozdeliť na skutočnosti, ktoré

- a) spôsobili zánik vymáhaného nároku podľa hmotnoprávnych noriem ,
- b) bránia vymáhateľnosti nároku (napr. došlo k povoleniu splátok, oprávnený platným úkonom súhlasil s odkladom vymáhateľnosti, chýba listina podľa § 43 ods. 2 Exekučného poriadku),
- c) inak spôsobujú neprípustnosť exekúcie, napríklad popiera sa obsah notárskej zápisnice, ktorá obsahuje exekvovateľný záväzok (§ 41 ods. 2 Exekučného poriadku), exekúcia sa vedie proti dedičom v rozsahu, ktorý prevyšuje ich zodpovednosť za dlhy povinného poručiteľa podľa § 470 ods. 1 OZ, listina, ktorá dopĺňa vykonateľnosť exekučného titulu, sa označí za nesprávnu, neúplnú alebo nepravdivú,
- d) znamenajú námietku, že oprávnený alebo povinný nie sú právny nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule (§ 37 ods. 4 Exekučného poriadku).

Ad a) Zánik vymáhaného nároku: Zánik vymáhaného nároku možno namietat', iba ak nastal po vzniku exekučného titulu. Vznik exekučného titulu nastáva dňom, kedy bolo rozhodnutie vydané. Pri rozsudku je to zároveň aj deň vyhlásenia. Tento deň býva na rozhodnutí uvedený. V žiadnom prípade sa za deň vzniku exekučného titulu nepovažuje (na daný účel) deň právoplatnosti alebo vykonateľnosti rozhodnutia. Zánik vymáhaného (judikovaného) práva môže nastať nielen splnením záväzku, ale akýmkoľvek iným spôsobom predpokladaným zákonom (najmä § 559 až § 587 Občianskeho zákonníka). Zánik vymáhaného nároku je dôvodom na podanie námietok iba v prípade, ak nastal pred začatím exekučného konania, teda pred dňom, kedy bol súdnemu exekútorovi doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vychádza sa z toho, že konanie o námietkach je sporom o tom, či sa exekúcia začala oprávnene, či boli na podanie návrhu na vykonanie exekúcie splnené všetky zákonne predpoklady

Ad b) a ad c) Okolnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti nároku a dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná: Uvedené dôvody sú zároveň dôvodmi na zastavenie exekúcie v ktoromkoľvek štádiu [§ 57 ods. 1 písm. a), b) a g) Exekučného poriadku]. Okolnosťou, ktorá bráni vymáhateľnosti nároku, je napríklad

premlčanie judikovaného práva, ak povinný vzniesol námietku premlčania. Dôvodom neprípustnosti exekúcie môže byť napríklad skutočnosť, že rozhodnutie nie je formálne alebo materiálne vykonateľné, že na povinného bol už pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie vyhlásený konkurz a iné.

Ad d) Hmotno-právna legitímácia oprávneného alebo povinného: Oprávnený alebo povinný, pokiaľ nie sú uvedení v exekučnom titule, musia byť právnymi nástupcami týchto osôb. Zákon tu právne nástupníctvo chápe nielen ako sukcesiu univerzálnu, ale postačí singulárna sukcesia do judikovaného práva alebo povinnosti.

Zastavením exekúcie rozumieme procesný úkon (uznesenie) exekučného súdu smerujúci k trvalému upusteniu od vykonávania exekúcie vydaný po zistení neprípustnosti exekúcie, ktorá nastala v dôsledku zákonom predvídaných hmotno-právnych aj procesno-právnych skutočností zásadne po vydaní exekučného titulu, výnimočne aj pred jeho vydaním. Účinky zastavenia exekúcie spočívajú v tom, že sa prestanú vykonávať úkony na jej uskutočnenie. Tretie osoby, ktoré mali uložené povinnosti pri vykonávaní exekúcie, exekútor upovedomí, že došlo k zastaveniu exekúcie, a preto sa nesmie pokračovať v zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, v odpisovaní z účtu povinného v banke a pod. Naproti tomu zastavenie exekúcie neruší procesné účinky upovedomenia o exekúcii, exekučného príkazu a ďalších úkonov, ktoré boli urobené pred vykonateľnosťou rozhodnutia súdu o zastavení exekúcie.

V danom prípade súd dospel k záveru, že návrhu na odklad exekúcie nie je možné vyhovieť, nakoľko nie sú splnené všetky predpoklady uvedené v § 56 Exekučného poriadku, ktoré sú podrobne rozpísané vyššie. Povinný iba deklaroval, že podal návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia, ktoré je podkladom pre vykonanie exekúcie. Avšak ako vyplýva zo samotného spisu 13C/219/2006 o tomto návrhu na odklad vykonateľnosti doposiaľ nebolo rozhodnuté. Teda samotný odklad vykonateľnosti povolený nie je, čo v danom prípade nie je postačujúcim ukazovateľom k tomu, aby bol odklad exekúcie povolený, nakoľko nie je v súčasnej dobe žiaden predpoklad, že bude naplnený nejaký predpoklad uvedený v ustanovení § 57 ods. 1 Exekučného poriadku a že exekúcia bude zastavená, nakoľko nie je rozhodnuté o odklade vykonateľnosti, a teda nie je možné v súčasnej dobe prejudikovať ako dopadne dovolacie konanie, a či niekedy bude možné predpokladať zastavenie exekúcie resp. predpokladať odloženie samotnej vykonateľnosti exekučného titulu, ktorý dôvod nie je v súčasnej dobe daný, a teda nie je dôvod na povolenie odkladu exekúcie. V prípade ak dovolací súd by odklad vykonateľnosti povolil, bol by to dôvod na samotné zastavenie exekúcie. Samotné podanie dovolania má iba devolutívny účinok a nie i suspenzívny, a preto nie je dôvodom zastavenia exekúcie a exekučné tituly zostávajú naďalej právoplatné a vykonateľné. Čo sa týka dôvodov povolenia odkladu podľa § 56 ods. 1 Exekučného poriadku, nie je možné tento odôvodňovať poberaním starobného dôchodku v nižšej výške, nakoľko je nutnosť dočasnosti zlého postavenia, čo v tomto prípade zjavne možné nie je takto hodnotiť, keďže rast dôchodku u povinného sa nepredpokladá, a teda povinný sa v zhoršenej situácii neocitol iba na prechodný čas.

Z rovnakých dôvodov zamietol súd i námietky povinného proti exekúcii, nakoľko povinný nepredložil také dôkazy a nepoukázal na také skutočnosti, ktoré mali nastať po vydaní rozsudku a pred začatím exekučného konania (t.j. v čase od 10.1.2014 resp. 21.5.2014 do 1.8.2014) a ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti. Taktiež neuviedol, ani okolnosti, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Namietané skutočnosti nijakým spôsobom nezapríčinili to, že vymáhaná pohľadávka zanikla po vydaní exekučného titulu a pred začatím exekučného konania. Ako vyplýva z predchádzajúcej časti odôvodnenia iba v takomto prípade sú námietky dôvodné a taktiež okolnosti, ktoré by mohli spôsobiť neprípustnosť exekúcie musia nastať po vydaní exekučného titulu a nemôžu smerovať voči nemu.

Povinným namietané skutočnosti však smerujú voči exekučnému titulu ako takému a nie voči exekúcii, a teda už z tohto hľadiska nemôžu byť dôvodné. Taktiež súd poukazuje i na tú skutočnosť, že podanie samotného dovolania, nie je relevantným dôvodom podania námietok, keďže skutočnosti v ňom uvedené určite nenastali v čase po vydaní rozhodnutia v základnom konaní. Samotné podanie dovolania nemôže spôsobiť ani neprípustnosť exekúcie, nakoľko exekučné tituly zostávajú naďalej právoplatné a vykonateľné.

V danom prípade súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, pretože nebola zistená neprípustnosť exekúcie a žiaden dôvod na jej zastavenie uvedený v § 57 ods. 1, až 3, Exekučného poriadku. V exekúcii nebolo preukázané, že by exekučný titul nebol vykonateľný (§ 57 ods. 1, písm.

a) Exekučného poriadku) alebo, že by exekučný titul bol po začatí exekúcie zrušený alebo sa stal neúčinným (§ 57 ods. 1, písm. b) Exekučného poriadku). Uvedené vyplýva zo skutočností uvedených vyššie, teda z dôvodu, že povinný podal dovolanie, ktoré však nemá suspenzívny charakter, a teda do rozhodnutia dovolacieho súdu je exekučný titul právoplatný a vykonateľný. Zastavenie exekúcie oprávnený nenavrhol (§ 57 ods. 1, písm. c) Exekučného poriadku). Ďalej nebolo preukázané, že by exekúcia postihovala veci alebo práva, ktoré sú z exekúcie vylúčené (§ 57 ods. 1, písm. d) Exekučného poriadku). Súd nemá vedomosti o existencii právoplatného rozhodnutia, podľa ktorého by exekúcia mala postihovať vec, na ktorú má niekto právo nepripúšťať exekúciu (§ 57 ods. 1, písm. e) Exekučného poriadku). Po vydaní exekučného titulu právo ním priznané doteraz nezaniklo (§ 57 ods. 1, písm. f) Exekučného poriadku) a exekúcia doteraz vyhlásená za neprípustnú nebola (§ 57 ods. 1, písm. g) Exekučného poriadku). Napokon súd nemá vedomosti o existencii skutočností, podľa ktorých by majetok povinného nestačil ani len na úhradu trov exekúcie (§ 57 ods. 1, písm. h) Exekučného poriadku). Prípadnú nemajetnosť povinného v exekučnom konaní musí preukázať exekútor svojimi šetreniami. Exekútor v súčasnej dobe nepredložil žiadnu správu, v ktorej by deklaroval negatívne majetkové pomery povinného. Nie je dôvod na zastavenie exekúcie pre nemajetnosť povinných, keďže táto zistená doposiaľ nebola. Na danú exekúciu nie je možné aplikovať ani ustanovenie (§ 57 ods. 1, písm. j) Exekučného poriadku), podľa ktorého súd exekúciu zastaví, ak pri exekúcii predajom zálohu zaniklo záložné právo a oprávnený bol záložným veriteľom. Neboli vzhliadnuté ani skutočnosti, podľa ktorých by bolo potrebné exekúciu zastaviť preto, lebo to vyplýva z ustanovení Exekučného poriadku alebo osobitného zákona (§ 57 ods. 2, Exekučného poriadku), prípadne, že by bolo potrebné exekúciu zastaviť čiastočne podľa § 57 ods. 3 Exekučného poriadku.

Poučenie:

Proti výroku tohto uznesenia, ktorým súd zamietol námietky povinného a zamietol návrh povinného na odklad exekúcie nie je prípustné odvolanie.

Proti zostávajúcemu výroku uznesenia možno podať odvolanie v 3 vyhotoveniach do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

Podľa § 205 ods. 1, 2 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v §221 ods. 1 O.s.p., b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a O.s.p.), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.